

I.M. Πειραιώς για το ουκρανικό: «Η Ορθοδοξία οδηγείται σε μεγάλο σχίσμα»

Να μην αναγνωρίσουν τη νέα Εκκλησία στην Ουκρανία καλεί η Μητρόπολη Πειραιώς την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος. Σε ανακοίνωση αναφέρει τους λόγους που θεωρεί πως μια τέτοια πράξη είναι αντικανονική και παράλληλα αναφέρει πως η Ορθοδοξία οδηγείται σε μεγάλο σχίσμα»

Η ανακοίνωση αναφέρει:

Ο Τόμος Αυτοκεφαλίας δόθηκε τελικά την ημέρα των Θεοφανείων του 2019 από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο στο νέο σχισματικό μόρφωμα, (υπό τον νεοεκλεγέντα «Μητροπολίτη» Επιφάνιο), που προέκυψε από την λεγομένη «Ενωτική Σύνοδο», που πραγματοποιήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2018 στο Κίεβο. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο δεν έλαβε υπ' όψη της τις θερμές εκκλήσεις και παρακλήσεις πολλών άλλων Ορθοδόξων Τοπικών Εκκλησιών, οι οποίες υπέδειξαν ως τον μόνο ενδεδειγμένο τρόπο επιλύσεως του Ουκρανικού ζητήματος τον Διάλογο και μάλιστα εν Συνόδω, με πανορθόδοξο συμμετοχή όλων των Τοπικών Εκκλησιών. Ήδη η Εκκλησία της Ρωσίας διέκοψε κάθε εκκλησιαστική κοινωνία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και ο Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος έπαυσε να μνημονεύει τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο. Τώρα πλέον είναι ολοφάνερο ότι η παγκόσμια Ορθοδοξία, μετά την μονομερή απόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου να χορηγήσει καθεστώς Αυτοκεφαλίας σε μια «Εκκλησία», η οποία δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα συνονθύλευμα σχισματικών, καθηρημένων και αυτοχειροτονήτων, οδηγείται με γοργά βήματα σε ένα νέο μεγάλο σχίσμα, ίσως το δεύτερο μεγάλο σχίσμα μετά από αυτό του 1054, με ανυπολόγιστες εκκλησιαστικές συνέπειες για την πανορθόδοξη ενότητα και προς μεγίστη χαρά των εχθρών της.

Το Ουκρανικό Αυτοκέφαλο αποτελεί μια πρωτοτυπία, αποτελεί σίγουρα μια ιδιαίτερη περίπτωση, που δεν έχει ιστορικό προηγούμενο στην μέχρι σήμερα πορεία της Εκκλησίας μας. Και τούτο διότι στην προκειμένη περίπτωση αγνοήθηκε η βούληση της υπό τον Μητροπολίτη Ονούφριο κανονικής Τοπικής Εκκλησίας, η οποία δεν ζήτησε καθεστώς Αυτοκεφαλίας. Σημειωτέον ότι η εν λόγω Τοπική Εκκλησία εκφράζει το 4/5 περίπου, από πλευράς πληθυσμού, του Ουκρανικού λαού. Αυτοκεφαλία ζήτησε αφ' ενός μεν η υπό τον πρόεδρο Ποροσένκο Ουκρανική κυβέρνηση και αφ' ετέρου μια μικρή ομάδα καθηρημένων και αυτοχειροτονήτων «επισκόπων». Αυτοί υπήρξαν και οι πραγματικοί αποδέκτες του Αυτοκεφάλου.

Δεν πρέπει επίσης να παραθεωρείται και μία άλλη παράμετρος του όλου θέματος, που εξηγεί αυτό

το παράδοξο, το γιατί δηλαδή αγνοήθηκε η κανονική Τοπική Εκκλησία και η συντριπτική πλειοψηφία του Ουκρανικού λαού. Όπως έχει αποκαλύψει η εκκλησιαστική και πολιτική ειδησεογραφία, πίσω από τη χορήγηση του Αυτοκεφάλου βρίσκονται και πάλι πολιτικές και γεωστρατηγικές σκοπιμότητες. Αυτό αποδεικνύεται ξεκάθαρα όχι μόνον από τις ευχαριστίες που έστειλε ο Ουκρανός Πρόεδρος κ. Ποροσένκο στις Η.Π.Α. για την «ενεργό υποστήριξή τους στη διαδικασία χορήγησης του Αυτοκεφάλου», αλλά και η επίσημη δήλωση της εκπρόσωπου Τύπου του Υπουργείου Εξωτερικών των Η.Π.Α. Χίθερ Νάουερτ, ότι «οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υποστηρίζουν την χορήγηση Αυτοκεφαλίας στην Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία».

Όπως έχουμε ήδη επισημάνει σε παλαιότερη ανακοίνωσή μας, γύρω από το όλο ζήτημα ασχολήθηκαν διακεκριμένες προσωπικότητες και ειδικοί ερευνητές, όπως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ, [βλ. μνημειώδη μελέτη του με τίτλο: «Υφίσταται εν τη Ορθόδοξο Καθολική Εκκλησία δικαιοδοτική αρμοδιότης εφ' όλης της Εκκλησίας εκτός της αρμοδιότητος της Οικουμενικής Συνόδου;», (18.10.2018)], ο πρωτοπρ. π. Αναστάσιος Γκοτσόπουλος, πρ. του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Πατρών, [(βλ. εξ' ίσου σημαντική εργασία του με τίτλο: «Μικρή συμβολή στο διάλογο για το Ουκρανικό 'Αυτοκέφαλο'. Υπάγεται η Ουκρανία στη δικαιοδοσία του Οικουμενικού Θρόνου;», (8.1.2019)], ο πρωτοπρ. π. Θεόδωρος Ζήσης, ομότιμος καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., (βλ. σημαντικότερη ερευνητική του εργασία με τίτλο: «Το Ουκρανικό Αυτοκέφαλο», Θεσσαλονίκη 2018, εκδ. «Το Παλίμψηστον»), κ.α. οι οποίοι ανέλυσαν και απέδειξαν με πολύ ισχυρά επιχειρήματα ότι:

A) Η αποκατάσταση των σχισματικών της Ουκρανίας στο ιερατικό, η αρχιερατικό τους αξίωμα μετά την καθαίρεσή τους από την Πατριαρχείο της Μόσχας δεν είναι δυνατή από Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου με βάση τους Ιερούς Κανόνες, διότι εν προκειμένω δεν υφίσταται το λεγόμενο «έκκλητο» σε άλλη τελεία Πατριαρχική Σύνοδο παρά μόνον σε Οικουμενική Σύνοδο. Όπως αναφέρει ο Βαλσαμών χαρακτηριστικά: «Αι ψήφοι των Πατριαρχών εκκλήτω ουχ υπόκεινται, Ν ΡΚΓ, κβ, Β.Γ.α.λη «ο μακαριώτατος πατριάρχης εκείνης της διοικήσεως μεταξύ αυτών ακροάσθω, κακείνα οριζέτω άτινα τοις εκκλησιαστικοίς κανόσι, και τοις νόμοις συνάδει, ουδενός μέρους κατά της ψήφου αυτού αντιλέγειν δυναμένου», στην δε «Επαναγωγή» ΙΑ ,6(J.G.R. τ Β , 260) «Το του Πατριάρχου κριτήριον εκκλήτω ουχ υπόκειται, ουδέ αναψηλαφάται υφ' ετέρου, ως αρχή και αυτών των εκκλησιαστικών κριτηρίων».

B) Η χορήγηση Αυτοκεφαλίας στην Ουκρανία αποτελεί επέμβαση στο κανονικό έδαφος της Εκκλησίας της Ρωσίας, στην οποία το Κίεβο από το 1686 με πράξη του Οικουμενικού Πατριάρχου Διονυσίου του Δ', περιήλθε. Η αντισυνοδική συμπεριφορά του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο Ουκρανικό ζήτημα και η συνεργασία του με σχισματικές παρατάξεις και όχι με την κανονική

Εκκλησία της Ουκρανίας και την Εκκλησία της Ρωσίας, στην οποία υπάγεται, προσβάλλει τον συντονιστικό ενοποιό ρόλο Του.

Γ) Η επισταμένη μελέτη και έρευνα των λεγομένων «Συνταγματίων», στα οποία καταγράφονται οι κανονικές δικαιοδοσίες των Θρόνων αποτελούν ένα πολύ ισχυρό τεκμήριο, ένα αδιαμφισβήτητο αποδεικτικό στοιχείο για το πού υπάγεται εκκλησιαστικά η Ουκρανία. Από την μελέτη αυτή προκύπτει ξεκάθαρα ότι από τον 17ο αιώνα και εντεύθεν όλα τα «Συνταγμάτια» δεν αναφέρουν την Ουκρανία στις υποκείμενες στο Οικουμενικό Πατριαρχείο εκκλησιαστικές επαρχίες! Επίσης στο «Σύνταγμα των θείων και ιερών Κανόνων», των Γ. Ράλλη-Μ. Ποτλή, όπου αναγράφεται η «Τάξις των Θρόνων της Ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας» δεν περιλαμβάνεται η Ουκρανία στις επαρχίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου, αλλά στην «Αυτοκέφαλο Εκκλησία της Ρωσίας». Επίσης τα κατ' έτος εκδιδόμενα «Ημερολόγια», ή «Επετηρίδες του Οικουμενικού Πατριαρχείου» μέχρι και του έτους 2018 αναγράφουν ότι η Εκκλησία της Ουκρανίας υπάγεται κανονικώς στην Εκκλησία της Ρωσίας.

Δ) Η Πανορθόδοξη Εκκλησιαστική Συνείδηση όπως έχει καταγραφεί στα κατ' έτος εκδιδόμενα «Ημερολόγια», ή «Δίπτυχα», ή «Επετηρίδες» των Τοπικών Ορθόδοξων Εκκλησιών ομόφωνα μαρτυρεί ότι η Εκκλησία της Ουκρανίας υπάγεται στην κανονική δικαιοδοσία της Εκκλησίας της Ρωσίας. Όλα τα Πατριαρχεία και οι κατά τόπους Αυτοκέφαλες Ορθόδοξες Εκκλησίες θεωρούν ως μοναδικό κανονικό Μητροπολίτη Κιέβου τον κ. Ονούφριο, που υπάγεται στην Εκκλησία της Ρωσίας. Με αυτόν και την περί αυτόν Σύνοδο και μόνον είχαν, (επί αιώνες μέχρι και σήμερα), εκκλησιαστική κοινωνία όλες οι Ορθόδοξες Εκκλησίες στα κατά καιρούς πανορθόδοξα συλλείτουργα και στις Διορθόδοξες Επιτροπές. Αυτή η ομοφωνία εκφράζει την Πανορθόδοξη Εκκλησιαστική Συνείδηση, την οποία όμως τώρα το Οικουμενικό Πατριαρχείο παραδόξως και αντικανονικώς αμφισβητεί και ακυρώνει με μια μονοκονδυλιά, ερχόμενο κατ' ουσίαν σε κραυγαλέα αντίφαση με τον ίδιο τον εαυτό του!

Εν τω μεταξύ η εκκλησιαστική ειδησεογραφία μας πληροφορεί ότι τα γεγονότα τρέχουν και οι εκκλησιαστικές εξελίξεις προχωρούν από το κακό στο χειρότερο, αφού το γενόμενο σχίσμα, αντί να επουλωθεί, βαθαίνει όλο και περισσότερο. Μετά την αντικανονική χορήγηση Αυτοκεφαλίας έχει ξεκινήσει στην Ουκρανία ένας πρωτοφανής διωγμός κατά της κανονικής Ορθοδόξου Εκκλησίας υπό τον Μητροπολίτη Ονούφριο. Επίσκοποι, ιερείς, μοναχοί και πιστοί προπηλακίζονται, αρπάζονται μοναστήρια και ναοί, ενώ διώκονται αδελφότητες της κανονικής Εκκλησίας, η οποία μετονομάστηκε σε «Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία». Ένας αλληλοσπαραγμός άνευ προηγουμένου. Και ενώ ο διωγμός στην Ουκρανία μαίνεται, το Οικουμενικό Πατριαρχείο με επιστολή του, (αρ. πρωτ.119/24-12-2018), ζήτησε από τις 13 τοπικές Εκκλησίες να αναγνωρίσουν την Αυτοκεφαλία και τη νέα «Εκκλησία» της Ουκρανίας. Ωστόσο ήδη τρεις Αυτοκέφαλες Εκκλησίες: της Σερβίας, Πολωνίας και Τσεχίας δεν αναγνωρίζουν τον σχισματικό «Μητροπολίτη» Επιφάνιο, ενώ εξαπολύουν δριμύ κατηγορώ για τον κ. Βαρθολομαίο. Την ίδια γραμμή αναμένεται να ακολουθήσουν και οι Εκκλησίες της Αντιοχείας,

Αλεξανδρείας Ιεροσολύμων και Βουλγαρίας. Πληροφορηθήκαμε ότι το πρόβλημα της χορηγήσεως της Αυτοκεφαλίας απασχόλησε και την Δ.Ι.Σ. της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία σε συνεδρίασή της στις 8-1-2019 ανέγνωσε την ως άνω επιστολή του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, σχετικά με την «εκλογή του Πρώτου προκαθημένου της νέας Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας», όπως και το σχετικό γράμμα «του νέου προκαθημένου της Εκκλησίας της Ουκρανίας κ. Επιφανίου» και εκείνο του «Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου». Η Δ.Ι.Σ. τελικά αποφάσισε να παραπέμψει το θέμα σε προσεχή Σύνοδο της Ιεραρχίας.

Με αφορμή λοιπόν την ως άνω ανακοίνωση της Δ.Ι.Σ. και εν όψει προσεχούς συγκλήσεως Συνόδου της Ιεραρχίας μας, με αίσθημα αγωνίας και ευθύνης για την πανορθόδοξη ενότητα της Εκκλησίας μας, θα θέλαμε να απευθύνουμε έκκληση προς τους Σεβασμιωτάτους Ιεράρχες μας και να εκφράσουμε τους προβληματισμούς μας για το μείζον αυτό ζήτημα. Θα θέλαμε να παρακαλέσουμε θερμώς τους Ιεράρχες μας να πράξουν με υψηλό αίσθημα ευθύνης το καθήκον τους. Τους παρακαλούμε να εξετάσουν το θέμα με νηφαλιότητα, φόβο Θεού και αγάπη προς την Εκκλησία, λαμβάνοντας υπ' όψιν τους Ιερούς Κανόνες και όσα παρά πάνω επισημάναμε, υπηρετώντας την πανορθόδοξη ενότητα και το συμφέρον της Εκκλησίας.

Επίσης τους παρακαλούμε να λάβουν υπ' όψη τους:

α) Το γεγονός ότι ο πρόεδρος της Ουκρανίας κ. Ποροσένκο είναι ουνίτης, αφού φωτογραφήθηκε πρόσφατα να «κοινωνεί» από ουνίτη «επίσκοπο» της Ουκρανίας.

β) Το ότι ο σχισματικός «Μητροπολίτης» Επιφάνιος ζήτησε την συνεργασία των ουνιτών!

γ) Το γεγονός ότι «ο μοναχός Φιλάρετος Ντενισένκο, κληρικός τυγχάνων του Πατριαρχείου Μόσχας ως Μητροπολίτης Κιέβου το 1992 καθιρέθη εκ του υψηλού της αρχιερωσύνης υπουργήματος και μετά ταύτα ανεθεματίσθη για την πρόκληση σχίσματος, αλλά και για ετέρας αντικανονικάς αυτού ενεργείας, ο δε έτερος ουδεμία κανονική χειροτονία κέκτηται προερχόμενος εξ 'Ιεραρχίας' μιας μορφής 'ζώσης Εκκλησίας' του Σοβιετικού Καθεστώτος που συνεστήθη το 1921», όπως παρατηρεί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. κ. Σεραφείμ.

δ) Το γεγονός ότι ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος «με το υπ' αριθμ. 1203/29.8.1999 Πατριαρχικόν Του Γράμμα προς τον Μακαριστόν Πατριάρχην Μόσχας κυρόν Αλέξιον αποδέχεται γράφων: 'Εις απάντησιν προς σχετικό τηλεγράφημα και γράμμα της Υμετέρας λίαν αγαπητής και περισπουδάστου Μακαριότητος, επί του ανακύψαντος προβλήματος εν τη καθ' Υμάς αδελφή Αγιωτάτη Εκκλησία της Ρωσσίας, όπερ πρόβλημα ωδήγησε την Ιεράν Σύνοδον αυτής όπως προβή, δι' ους οίδεν αύτη λόγους, εις την καθαίρεσιν του άχρι πρότινος εκ των τα πρώτα φερόντων Συνοδικού μέλους αυτής Μητροπολίτου Κιέβου κυρίου Φιλάρετου, επιθυμούμεν ίνα γνωρίσωμεν τη

Υμετέρα Αγάπη αδελφικώς ότι η καθ' ημάς Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία αναγνωρίζουσα εις το ακέραιον την επί του θέματος αποκλειστικήν αρμοδιότητα της υφ' Υμάς αγιωτάτης Εκκλησίας της Ρωσίας αποδέχεται τα Συνοδικώς αποφασισθέντα περί του εν λόγω, μη επιθυμούσα το παράπαν ίνα παρέξη οιαδήποτε δυσχέρειαν εις την καθ' Υμάς αδελφήν Εκκλησίαν».

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι οι Ιεράρχες μας θα αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και δεν θα αναγνωρίσουν τη νέα σχισματική «Εκκλησία» υπό τον «Μητροπολίτη» Επιφάνιο, ακολουθώντας τους Ιερούς Κανόνες, τους οποίους υποσχέθηκαν να τηρούν με φρικτούς όρκους κατά την ημέρα της χειροτονίας των.

Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/46710/>